

3. Съвместим ли е член 210sties, параграф 2, първо изречение от Закон 241/1990 — както е тълкуван в практиката на административните съдилища, от гледна точка на задължението за мотивиране на административните актове, предвидено в член 3 от същия Закон 241/1990 и от Регионален закон на Сицилия 10/1991, и на задължението за мотивиране на актовете на публичната администрация, предвидено в член 296, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз и в член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз — с член 1 от Закон 241/1990, в който е предвидено задължението на административните органи да прилагат принципите на правото на Европейския съюз, и следователно съвместими и допустими ли са тълкуване и прилагане, според които административните органи могат да допълват мотивите на административния акт в хода на правораздавателния процес?

Преюдициално запитване, отправено от Landgericht Frankfurt am Main (Германия) на 29 юни 2012 г. — J. Sebastian Guevara Kamm/TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A

(Дело C-316/12)

(2012/C 295/30)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Жалбоподател: J. Sebastian Guevara Kamm

Отвeтник: TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A

Преюдициални въпроси

Следва ли член 2, буква й) от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ и по-специално споменатите в него „основателни причини“ да се тълкуват в смисъл, че „основателните причини“ могат да бъдат само причини, свързани с пътника, които застрашават въздушното движение или сигурността на другите пътници или засягат други обществени или договорни интереси, или „основателните причини“ могат да бъдат и такива причини, които не са свързани с пътника, като например в частност случаите на непреодолима сила?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване, отправено от Curtea de Apel București (Румъния) на 5 юли 2012 г. — E.On Energy Trading SE/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

(Дело C-323/12)

(2012/C 295/31)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: E.On Energy Trading SE

Отвeтници: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

Преюдициални въпроси

1. Може ли данъчнозадължено лице с основно седалище в друга държава от Европейския съюз, а не в Румъния, което е регистрирало за целите на ДДС данъчен представител в Румъния въз основа на вътрешноправните разпоредби, приложими до присъединяването на Румъния към Европейския съюз, да бъде разглеждано като „данъчнозадължено лице, което не е установено в страната“ по смисъла на разпоредбите на член 1 от Осма директива 79/1072/ЕИО на Съвета от 6 декември 1979 година за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху търговския оборот — режим на възстановяване на данък добавена стойност на данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на страната на сделката (79/1072/ЕИО) ⁽¹⁾?
2. Представлява ли изискването юридическото лице да не бъде регистрирано за целите на ДДС, съдържащо се в разпоредбите на член 147, алинея (1), буква а) от Закон № 571/2003 относно Данъчния кодекс, транспониращи разпоредбите на директивата, допълнително условие спрямо изрично уредените в членове 3 и 4 от Осма директива, а при утвърдителен отговор, разрешено ли е да се въвежда такава допълнително условие от гледна точка на разпоредбите на член 6 от Директивата?
3. Могат ли разпоредбите на членове 3 и 4 от Осма директива да произведат непосредствено действие, съответно дава ли право изпълнението на изрично уредените в тези разпоредби условия да се възстанови ДДС на юридическо лице, което не е установено на територията на Румъния по смисъла на член 1, независимо от формата, в която посочените разпоредби са транспонирани в националното законодателство?

⁽¹⁾ ОВ L 331, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 34.